

Budapest, 1959 február 23.

Kedves Kolléga ur!

Megkaptam február 18.-i levelét és egy nappal később Deny könyvét is, amiért a legmelegebb köszönetet mondok, igen jó szolgálatokat fog tenni nekem.

Nagyon sajnálom, hogy az Olaszországba küldött levelem nem érkezett meg rendeltetési helyére, és így a török posta levele is elveszett. Igyekezni fogok szerezni még egy másolatot, bár ez nem lesz könnyű, mert év végén nálunk a postahivatalok egész levelezésüket leadják a központi levéltáraknak, és ott az anyag rendezése igen hosszú ideig tart. Bivalyi levélhez hozzáférni nagyon nehéz.

Éppen ma tárgyaltam a külügyminisztériumunkkal, és kértem, hogy engedélyezzék néhány könyvnek a küldését az istanbuli főkonzulátus által. Még nem tudom, hogy a dolog sikerül-e. Kérném azonban megírni, hogy mi volna a legszükségesebb. Én a Kosáry féle bibliográfiára gondoltam, amelynek közben megjelent a harmadik kötete, azaz a név- és tárgymutatója is. Próbaképpen tehát ezt elküldöm majd, és ha sikerül, akkor küldök még több más könyvet is.

Nálunk különben nincsen semmi különös ujság. Sok történeti és nyelvészeti munka jelenik meg. A történészek készülnek Stockholmba, már t.i. azokat, akiket az állam kiküld, és valószínűleg így vannak a nyelvészek is, bár róluk semmit sem tudok mondani. Németh Gyula egészségileg nem a legjobban van, Fekete Lajost nem régiben megoperálták, de már jól van, Ligeti Lajos egészséges.

Én most különben egy 50 ivre tervezett okmánykiadáson dolgozom, amely tartalmazni fogja II. Rákóczi Ferenc és I. Péter orosz cár diplomáciai levelezését. Kutatásaim közben igen sok olyan okmányt is találtam,

amelyek Rákóczinak törökországi kapcsolataira vonatkoznak. Lehet, hogy egyszer azokat is kiadom, mert nemcsak magyar, hanem török szempontból is fontosak

Én különben dolgozom egy török tárgyú munkán is. Fordítom Ali Çauşnak a timár szervezetről írt munkáját /néhány évvel ezeleőtt Szarajevóban publikálták/ és ha kész lesz, akkor jegyzetekkel ellátva a Századokban akarom publikálni. Roppant érdekes munka ez, nem tudom, hogy Önök ismerik-e.

Általában nem tudom, hogy Önöknél ismeretesek-e azok a török vonatkozású munkák, amelyek a Szovjetunióban, Bulgáriában és Jugoszláviában jelentek meg az utóbbi években? Én nagy figyelemmel kísérem őket, és a legtöbbje meg is van nekem. Ha ezekből kellene valami Önnek, szintén meg tudnám küldeni, ha biztos módot találunk a küldésre.

Én a magam részéről egyszerűen nem merek könyvet kérni Öntől addig, míg viszonzni nem tudom az eddig küldöttüket. De azért megkérdem, hogy a yürükökről írt munkája megjelent-e? Ha igen, úgy kérem, hogy ne felejtkezzen meg rólam, ismertetni fogom a Századokban. Általában véve hajlandó volnék új török könyveket ismertetni nálunk, ha megkapnám őket.

Ezzel már be is fejezem hosszúra nyúlt levelem, s kedvességét újra megköszönve maradok

teljes tisztelettel

